

SURƏ CƏBRAYILOVA

İNSANIN ƏLVANLIĞI - İNSANLIQ

Sevgilər ətirli güllərə dönsə,
İçində ilk sevgi qönçə kimidir.
Üstünə nurlar yox, qırovlar ensə,
Yenə də qaranlıq gecə kimidir.

Bəlkə də şəhvətdir, sevgi deyildir,
Sənin ürəyində çağlayan ilham.
İnsanın sifəti güzgü deyildir,
Ürəkdə coşanı göstərsin tamam.

Nadir naxışlarla dolu cahanın,
Ən böyük dəyəri əlvanlıqdır.
Mənsəblər altında olan insanın,
Ən uca dəyəri insanlıqdır.

Eşitsən haçandır ölüb intizar
İnanma! Açıqdır gözü məzarda.
Cismini ikiyə bölüb intizar,
Gözü yolda qalıb, özü məzarda.

Deyirlər ədalı xanımlar kimi,
İntizar can verən, canlar alandı.
Bahar ömrü də xəzəllər kimi,
Tufana tuş edib özü qalandı.

Nə gündüz dincəlidir, nə də ki, gecə
Asta pıçıldayır "görüş" sözünü.
Axı necə ölsün intizar, necə?
Vüsal əl basmasa onun gözünü.

PƏRDƏ

Qəzəbdən odlanan, alışıb-yanan,
Küssə, barışmağa yer də saxlayır.
Sözü üzə deyən hər kamil insan,
Abıra söykənir, pərdə saxlayır.

Həyatın sirr dolu pərdəsi gecə,
Odlu baxışlarla açıla bilər.
Həyatda sual çox - Nə üçün? Necə?,
Gündüzü dərdlilər gecəni bölər.

Sorma məhəbbətin pərdəsi nədir?
Arzumun tez solan butasıdır o.
Xəyanət saf eşqə pərdə, həm çətir,
Ömrün bağışlanmaz xətasıdır o.

AĞLATDI MƏNİ

Sonsuz sözü ağlatdı məni

Mən bahar fəslinin küləyi oldum,
Açan çiçəklərin gərəyi oldum.
Şehli çəmənlərin çiçəyi oldum,
Bir acı söz yenə ağlatdı məni.

Taleyin kitabı oxunsa, bitməz,
Günahı, sınağı heç zaman bitməz.
Kədəri qurtarıb, əzabı bitməz
Bir acı söz yenə ağlatdı məni.

Bir ala gözlərdən yaş süzüləndə,
Yanağı yandıran yaşı siləndə.
Dağlayan söz deyən dil dillənəndə,
Bir acı söz yenə ağlatdı məni.

Harda kədər varsa məni haqlayar,
Əllərim üzümdə gözüm ağlayar.
Yanıqlı sözlərin məni dağlayar,
Bir acı söz yenə ağılatdı məni.

Dünyada nə çoxdur dərdin mənası,
Çatmaz anlamaza sözün mənası.
Yaşa, ürəyimin şirin dünyası,
Bir acı söz yenə ağılatdı məni.

QADINLAR

Gündüzlər Günəşlə girər yarışa,
Gecələr Ay ilə verər baş-başa.
Dönüb cəfalara, dolsa da yaşa,
Bahar çiçəyitək tərzi qadınlar.

Çətində zamanın dərdini çəkər,
Sevən ürək ilə dili bal, şəkər.
Fikri, düşüncəsi oğul-uşaq, ər,
Ləldi, cəvahiridi, zərđi qadınlar.

Varı, sərvətidir sevgi, işvə, naz,
Ürəyim hökm edir, durma, bunu yaz.
"Aslanın erkəyi, dişisi olmaz" -
Cəsurdu, igiddi, ərđi qadınlar.

NEYNİRƏM DAHA

Şəhərdə evim var, saraya bənzər,
Yoxdu qonaq-qaram, təəssüf olsun!
Görən elə bilir bəxtəvərəm mən
Dərdə-qəmə yaram, təəssüf olsun!

Gül ətri qatmışdım bir vaxt sözümə,
Sevgiylə baxırdı hamı üzümə.
İndi danışırım özüm-özümə,
İndi belə varam, təəssüf olsun!

Yox məni eşidən, sevgimi duyan,
Biri dodaqbüzən, biri göz oyan.
Dərdim dünya boyda, zərrədi dərman,
Daha ahu-zaram, təəssüf olsun!

Can sözü çıxmadı dostun dilindən,
Gün yadda qalmaqda ötən ilindən.
Gül belə almadım onun əlindən,
Susan kaman-taram, təəssüf olsun!

Taleyə əl verdim, barışdım, nə qəm?
Dərd çəkən özüməm, dərd də özüməm.
Məni çox bəxtəvər zənn etdi aləm,
Belə bəxtiyaram, təəssüf olsun!

TUŞ OLDUM

Özüm də bilmədən, qönçə çağımnda,
Yağışa, borana, qara tuş oldum.
Xoşbəxtlik dilədim Yaradanımdan,
Möhnətə, çətinə, dara tuş oldum.

Sevədalı anımda həsrətdə yandım,
Yol uzun, dərd ağır, getdim, dayandım.
Hamını dost bildim, sevdim, inandım,
Alova, ocağa, qora tuş oldum.

Zərrə məhəbbətə, ürəklə cumdum,
Dərd gəldi üstümə, gözümü yumdum.
Hamıdan insanlıq, mərhəmət umdum,
Tənəyə, qarğışa, zora tuş oldum.

